

det vilde maaske være betryggende, om Socialministeren — uden i Enkeltheder at udtale sig om, hvornaar han vil billige og hvornaar ikke — kunde sige nogle faa Ord om, at kun i Tilfælde, hvor der var virkelig store Interesser til Stede og disse Interesser for Forsikringstageren ikke kunde varetages godt paa anden Maade, kunde han tænke sig at billige en saadan Overtagelse.

Nis Nissen: Gennem den højtærede Socialministers Udtalelser om Markforsikringen skabtes der Klarhed over, hvad der var tænkt her. Hvis jeg har forstaaet Ministeren rigtigt, blev der sagt, at selvfølgelig kunde Markforsikringer efter Ordlyden nok gaa ind herunder, men at Udbetalingen vil ske i Mark, og det vil jo sige, at det er ganske ligegyldigt, for hvor store Forsikringsbeløbene end er, er de ikke saa meget værd som Avispapir (*Socialministeren*: De kan maaske blive det!). Det har jeg ingen Tro til, den gamle tyske Mark er gaaet ud af Sagaen, og der er ingen Udsigt til, at den faar Værdi igen. Jeg vil ikke sige, at jeg, naar Sagen ligger saaledes, vil gaa imod Lovforslaget, men jeg mener, at Loven mister en stor Del af sin Værdi, og det skulde glæde mig, om det var muligt at faa dette Forhold ændret.

Den højtærede Minister sagde, at det var ikke Meningen at lave Valutaregulering, men det er efter min Mening i nogen Maade et Spil med Ord, for hvad er den hele Sag? Paa en Maade er det en Valutaregulering. Det er Markens Sammenbrud, der har gjort Spørgsmaalet brændende, idet dette har bevirket, at de tyske Selskaber ikke har været i Stand til at opfylde deres Forpligtelser; og saa er man gaaet den Vej, at man vil hjælpe dem, der har Kronefordringer paa de tyske Selskaber, men ikke de andre — thi selv om det siges, at Markforsikringer kommer ind under Loven, er det jo en Hjælp, som ingenting er værd; selv om man regner med Milliarder af Mark, kan man ikke købe en Cigar for dem. Man er altsaa gaaet den Vej at hjælpe dem, der har Kronefordringer, og som maaske dog havde Udsigt til at faa noget af deres Værdi bjærgtet i Land, hvorimod man ikke hjælper dem, som er daarligst stillet, som har Markfordringer og ikke har Spor af Udsigt til at faa noget som helst. Jeg maa tilstaa, at jeg synes, at denne Fremgangsmaade fra Selskabernes Side ikke er heldig, selv om jeg i øvrigt anerkender Selskabernes gode Villie til at gøre noget, en god Villie, som man

maa anerkende saa meget mere, som man har set det modsatte med Hensyn til Bankerne, der jo overfor de nødstedte Sparere ved Smaabankerne ikke har vist nogen Villie til at søge at bøde paa Ulemperne. Man maa her anerkende, at der virkelig gøres noget for at hjælpe, men jeg tror, at Hjælpen i nogen Maade er gaaet i en forkert Retning, fordi man hjælper de bedst stillede og lader de daarligst stillede klare sig selv.

Man kan, som jeg sagde allerede i min første Tale, være ganske overbevist om, at Befolkningen nede hos os vil ikke kunne forstaa det; vi kan gøre os de største Anstrengelser for at forklare dem, at det er ikke Statsmidler, men private Folks Midler, man her har med at gøre, det vil ikke være muligt for os at faa Folk til at forstaa, at det kan være rigtigt, at man hjælper Forsikringstagerer her oppe og ikke hjælper nede hos os. Det vilde maaske paavirke Selskabernes Stilling i nogen Grad, hvis man fik at vide, hvor stor en Markforsikring der eventuelt kan være Tale om; men jeg ved ikke, om det er muligt at fremskaffe disse Oplysninger i den korte Tid, vi har til Raadighed.

Hvis det er muligt at faa ændret Lovforslaget i den af mig antydede Retning, vilde jeg være overordentlig glad; og jeg er sikker paa, at det af vor Befolkning vilde føles som en stor Imødekommenhed, og at det vilde afværge megen Utilfredshed, som ellers vil opstaa.

Socialministeren (Borghjerg): Jeg har netop under Forarbejderne i Ministeriet forespurgt hos Folk, der havde de bedste Betingelser for at kunne svare derpaa, om man kunde have noget Overblik over, hvad det kunde dreje sig om økonomisk, men har faaet det Svar, at det var umuligt at skaffe saadanne Oplysninger. Hvad selve Sagen angaar, forstod jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Nis Nissen meget vel, at det her drejer sig om et Tilbud, som danske Livsforsikringsselskaber har gjort for at bringe en Hjælpeaktion i Stand, og at Statsmagten muliggør og letter det ved dette Lovforslag, men ikke om andet, og at det derfor vil være en helt anden Sag, som slet ikke kan tages op i denne Forbindelse, at optage det Spørgsmaal, som det ærede Medlem rejste. Det kan slet ikke gøres under denne Ramme, det vilde sprænge den fuldstændig; og dette fremgik ogsaa i Virkeligheden af det ærede Medlems Udtalelser.

Men Markforsikringerne kommer med,